

ВСЪКИ СЪ ИМЕТО СИ

На Нова година празнува именния си день Василъ одаджията. Въ чифлика той бѣше готвачъ, той държеше лъжицата и хлѣба и затуй му направиха празника както трѣбва: впрегнаха една кола съ канати, качиха го въ нея и съ голѣмъ алай го закараха на кладенеца, за да го окжпятъ, както му е обичая. Въ колата впрегнаха Балана и Чивгата, най-хубавитѣ волове на чифлика, и двата едри и съ голѣми рога, и двата бѣли като прѣспи. Облепиха рогата имъ съ златенъ варакъ, окичиха ги съ чемширъ, съ пуканки, Галунка, жената на Василя, имъ върза дарове, като на сватба. Василя не го окжпаха, полѣха му малко вода на главата за здраве. Но голѣмъ викъ, голѣма олелия бѣше. И гайди свирѣха. Нѣкой се провикна :

— Василе, на твоя день и добитѣка се радва. Вижъ Балана и Чивгата какви се кипрятъ!

Всичко това бѣше преди десетина дни. Чичо Митушъ, старейшината на чифлишкитѣ аргати, си го спомни, защото днесъ бѣше се каралъ съ Василя — въ чорбата бѣше сипалъ малко кокали, а тия работи той не му проща-